

[Justitsministeren.]

eksemplarisk klarhed, at det vil jeg ikke. Men jeg vil gerne føje til, at jeg, som jeg tidligere har sagt, afventer resultatet af den igangværende undersøgelse i Sverige, og jeg forbeholder mig den ret, ethvert medlem af det høje ting har, til at skifte standpunkt i denne sag, hvis erfaringerne fra Sverige afgørende skulle tale derfor.

Det ærede medlem fru Marie Antoinette von Lowzow var, forekommer det mig, også en lille smule negativt indstillet over for lovforslaget, men erkendte ligesom det ærede medlem frk. Helga Pedersen, at meningerne inden for partiet var delte. Det ærede medlem fremhævede så stærkt den personlige ansvarsfølelse. Jeg underkender ikke den personlige ansvarsfølelses absolutte betydning i denne sag, men jeg peger på, at nu har vi alligevel prøvet at klare os med den igennem nogle år, og kunne vi ved hjælp af supplerende bestemmelser komme til et gunstigere resultat, synes jeg at alt taler derfor.

Også det ærede medlem fru Else-Merete Ross var noget betænkelig ved lovforslagets vidtgående bemyndigelser og talte om, at man måske burde indføre bestemmelser om, at sådanne midlertidige hastighedsbegrænsninger kun måtte iværksættes ved de tre højtider. Det ærede medlem var ikke helt klar over, hvad der mentes med de såkaldte sommersøndage.

Herom vil jeg gerne sige, at det hedder jo i bemærkningerne, at der omkring visse søndage i sommertiden kan blive spørgsmål om at indføre en midlertidig hastighedsbegrænsning. Jeg går ud fra, at det ærede medlem er enig med mig i, at der er weekender i sommerperioden, hvor gennemfartstrafikken i Danmark er ganske særlig stor, hvor trafikken bliver ganske særlig intensiv og måske også af en ganske særlig karakter, og at det i sådanne situationer måske ville være rigtigt at gøre et forsøg med en midlertidig hastighedsbegrænsning. Men jeg erkender, at der er mange ting at iagttage, inden man træffer bestemmelse derom, og

vi har taget skridt til at få foretaget den analyse af trafiksituationen, som må være forudsætningen for, at man med en rimelig begrundelse kan tage et standpunkt i disse spørgsmål.

Endelig vil jeg gerne sige til det ærede medlem hr. Rimstad, at jeg forstår naturligvis meget vel den betragtning, at man siger, at motorveje udbygges på en ganske speciel måde også med henblik på en større hastighed end det øvrige vejnet, og at fastsættelse af en relativt lav maksimalhastighed på motorvejene fra et teknisk synspunkt derfor betegner et tilbageskridt. Jeg forstod, at det ærede medlem deraf drog den konklusion, at hans parti ville være med til at gennemføre et eksperiment med en hastighedsgrænse på 80 km på de almindelige veje og hovedvejene, men ikke på motorvejene.

Det er deroverfor jeg gerne vil sige, at mit principielle synspunkt er, at jeg ønsker bemyndigelse til at gennemføre det eksperiment at skære tophastighederne væk på alle veje i en periode, hvor trafikken er særlig intensiv, måske også af en ganske særlig karakter, og hvor der erfaringsmæssigt sker et betydeligt antal ulykker. Det er simpelt hen dette, at skære tophastighederne væk, som efter mit skøn i samvirke med propagandaen og kontrollen i såvel Tyskland som Sverige har givet gunstige resultater, og jeg tror ikke, der ville være sangbund for at lade tophastighederne bestå selv på de teknisk bedst udbyggede motorveje. Nogle af de alvorligste ulykker er jo indtruffet på og i nærheden af motorveje, hvor hastigheden er ganske særlig stor.

Endelig gjorde det ærede medlem nogle rent principielle bemærkninger om bemyndigelseslovgivningen. Det ærede medlem var betænkelig ved i for vidt omfang at give bemyndigelser til ministrene.

Dertil vil jeg gerne sige, at jeg forstår naturligvis meget vel, at det ærede medlem har denne instinktive indstilling specielt over for en regering af den nuværende sammensætning. Ud fra det ærede medlems